

## **ДРУКАРСЬКА СПРАВА УНІВЕРСИТЕТУ СВ. ВОЛОДИМИРА.**

У Статуті Імперського університету Св. Володимира, затвердженому царем Миколою I спеціальним указом урядовому сенату 25 грудня 1833 року, є пряма вказівка на право вести видавничу діяльність. Таким чином, з відкриттям університету в Києві, виникла на цілком законних підставах можливість утворення ще одного, після Києво-Печерської лаври, осередку книгодрукування.

Влітку 1835 року трапилася одна сприятлива обставина, що посприяла відкриттю друкарні при університеті Св. Володимира. Царським указом було проведено чергову інспекцію військових структур. За найвищим повелінням підлягала повному розформуванню вся Перша армія, майно якої було вирішено розподілити серед цивільних установ і організацій. Оскільки генеральний штаб цієї армії розташовувався в Києві, то й розподіл цього майна здійснювався здебільшого для потреб міста. Київському університетові добре повезло, бо дісталася те, чого на час становлення вкрай бракувало – церква, друкарня і літографія.

Місце для друкарні відводилося в одному з перших найманих університетських корпусів – будинку Корта на Печерську неподалік фортеці. Першим директором університетської друкарні став помічник бібліотекаря, титулярний радник дев'ятого класу Павло Камінський. Київські архіви зберегли повну інформацію про перших університетських друкарів. Їх було сім осіб і були вони військовими. Цих військових, разом з усім майном друкарні, передавали в розпорядження університету на один рік. Ці люди зробили все для того, щоб друкарська справа швидше прижилася в університеті і в Києві та прославляла праці українських науковців.

Перший штатний розклад друкарні університету Св. Володимира було затверджено на подання попечителя навчального округу міністром освіти Сергієм Уваровим 22 лютого 1836 року. На утримання друкарні виділялося на рік 6010 рублів асигнаціями.

політичній ситуації у державі, зумів повернути їх у володіння свого роду.